

Engeland én de Habsburgers tegenover Frankrijk. Reeds in de eerste veldtocht in het najaar van 1702 toonde Marlborough zich een uitstekend veldheer en veroverde met de hulp van onze Staatse krijgkundigen Coehoorn en Obdam de eene Maasvesting na de andere ; Venlo Roermond en Stevensweert vielen in hun handen.

Zo werd Stevensweert dus in 1702 Staats. Onze vesting werd bij de Vrede van Utrecht die een einde maakte aan de strijd op 11 April 1713 bij art. 18 van het z.g. 3de Barrière-Tractaat aan de Staten-Generaal afgestaan met het Land van Montfort en zo bleef het tot 1795.

Om een totaal indruk te krijgen over de staatkundige constellatie van ons gewest in dien tijd is het interressant te weten dat de grens van 3 grote staten dwars door "Limburg" liepen; n.l. de grenzen van Pruisen, de Republiek der Verenigde Nederlanden en de Oostenrijkse Nederlanden, en dat er 3 talen officieel in zwang waren, te weten Duits in het Pruisisch Overkwartier en in het Gulikse ambt van Sittard, Frans in de Oostenrijkse Nederlanden dus in Roermond, het ambt van Weert, en de Oostenrijkse delen van de Landen van Overmaas en tevens in het gebied van den Prins-Bisschop van Luik (Maastricht en het graafschap Horn) ; Nederlands te Venlo, in het ambt Montfort, de Staatse delen van de Landen van Overmaas en in de stad Maastricht.

Hoewel er tussen 1713 en 1795 nog verschillende oorlogen in de Zuidelijke Nederlanden werden uitgevochten, het bleef rustig in het Staatse Stevensweert. De versnippering van het gebied dat thans "Limburg" heet in 26 soevereine staatjes en de telkens weer uitbrekende oorlogen, met als gevolg afgedankte en hongerige soldaats, meestal afkomstig uit de laagste rangen van de maatschappij, waren de factoren die medewerkten aan het ontstaan van georganiseerde roversbenden